Budapest, November 3-án. 565. (44.) szám. XI. évfolyam. 1878.

BORSSZEM JANKÓ

A KUT REJTELMEI.

Egyesült ellenzék. Le velök a kutba!

K. Ivor. *(Meglátja Hohenwartot és Schmerlinget.)* Jaj istenem! Kik merülnek föl itt a kutból? Ennyi erőmegfeszitès után ezt birtuk felhozni?

Szélbalok. Igy van jól! Éljen a z honyhaza!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenczieк-tere 3. sz. Előfizetési dij: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Halottak napján.

Az évnek egy »halottak napja« van csak;
Évkönyveinknek több ily napja van!
Hány nagy »tehetség« lett már »tehetetlen«,
Meghalt, megölték, — hazafiasan.
És temetőjük lett a parlament,
Hol mint kisértetek meg-megjelennek;
De rögtön kukorékol a k a k a s, —
S ők sirjaikba szépen vissza mennek!

Gyujtsunk gyertyákat t ö b b ily sir felett!
Mely csak addig s i r, mig lakója é l.
S ha meghalt, oly »nagyság« temploma lett,
Melyen a dics-palást a szemfedél!
Mondják: ne sirjunk hogy meghalt! örüljünk
Hogy élt! — s hogy a mig élt, mienk vala!
És ugyanakkor azt ki é l — megöljük,
Hogy halhatatlan legyen általa!

Ilyen »halottak napja« járja nálunk, —
Közéletünk egy czifra temető!
Égő szövétnek, örökzöld, borostyán:
Azé ki elment, s vissza sohse jő!
S ki tisztelet és nagyságot állit, —
Menjen pihenni néma hant alatt!
H a l o t t a k é a h a l h a t a t l a n s á g i t t,
É l ő k n e k — é l h e t e t l e n s é g m a r a d t!

LEVELEZÉS.

Nagyságos Simonyi Ernő urnak

Budapest.

Tisztelt barátom!

Nagy élvezettel olvastam határzati javaslatodat s nem állhatok ellen, hogy köszönetemet ki ne fejezzem. Azt hiszem, ez a javaslat sokat fog használni — nekem Látom belőle, hogy a szlávokat is szereted, a törököket is, mindkettőt ki akarván elégiteni. Más ember azt tartja: kinek a pap, kinek a papné. Neked mindkettő kell. Hiába! te a papoknak sokat köszönhetsz. Azt hiszem ennélfogva, hogg egy önálló szerb-török fenhatóság alatt vagy egy független Bulgária, mint Törökország egyik tartománya, nagyon megnyerné tetszésedet. Rögtön irok Beaconsfieldnek és Bismarcknak, hogy mit szólnak hozzá. De ne tettesük magunkat — török vagy te tulajdonképen: a fölvett szláv barátság csak álarcz. Üdvözlek effendi!

Igen érdekelt, hogy a párisi szerződést fölfedezted. Kétségkivül történeti oklevél-nyomozásaid közben akadtál rá. Nevedet halhatatlanná fogja tenni. Papyros Ebert, papyros Simonyi!

Különben volt nekem is sejtelmem e titokzatos okirat létezéséről. De ugy hallottam, hogy régóta össze van tépve s még a zsidó Beaconsfield sem ad rá semmit.

Azt azonban nem ismerem el, mintha csak ez a párisi szerződés adna jogot a muszkát megverni. Csalódol! Azt a jogot én adom magamnak s majd tán érvényesitem is. De még nem érek rá. Előbb meg kell vernem mást. Téged.

A tudós mégis csak tudós marad. Javaslatodat izletesen megspékelted. 1608, 1729, 1790! Szép törvényczikkek! Aki azokat ismeri, az boldog; mert kétségkivül érdemes rá, hogy buvárlataiért megtegyék akadémikusnak. Én már csak megmaradok szegény diplomatának.

Isten veled!

Még egyet! Ugy hallom, a reichstadti iratok előterjesztését is kivánod Tiszától. Biztositlak, hogy ott mitsem irtak s ami papiros felhasználtatott, az egyáltalján elő nem terjeszthető.

Viszontlátásig!

T e r e b e s, 1868. oct. 30.

A. Gy.

Táviratok.

Albánia, *oct. 31.* A török szökevények parancsnoka Huszein basa, a csapataink desertiója alkalmával mutatkozott vastag vétségeknek ha megszüntetésére nem is, de megakadályozására, napi parancsot bocsátott ki, melynek 1-ső pontja igy szól: »Dandáromnak tisztelt szökevényeit arra vagyok bátor figyelmeztetni, hogy szökésükre ne a csapatok lovait és szekereit használják, valamint hogy, 2-or, elvárja, miszerint a cs. török fegyvereket és ruházatot a megszökéstől számitott két hét alatt bérmentesen annál és bizonyosabban küldjék vissza, mivel ellenkező esetben a t. cz. desertor urak teljes kárpótlásra fognának felszólittatni; végül 3-or, ha egyszer 500-nál többen akarnak megszökni, ezt a parancsnoknak előbb jelentsék be.

*

Konstantinápoly, *nov. 1.* Zultán ő felségének ma ismét angol napjának méltóztatott lenni. Már korán kelt föl, horn-pipe-on fütyörészett s a szeráj ablakából fél óráig szidta a muszka fő-hadi-szállást. A miss-favorita lesi a zsebkendőt. Holnap: jour russe.

Kiadó: Az előfizető.
Felelős szerkesztő: Dr. Bursian Spekulászló.
Tulajdonos: Kincses Dárius.

PÉNZ! PÉNZ! PÉNZ!

— ELSŐ NEMZETKŐZI GELDFÜRALLESZ-KÖZLŐNY. —

Kéziratok (váltón) vissza nem adatnak.
Névtelen levelek föl nem bontatnak.
Megvesztegetések csak éjjel és nappal fogadtatnak el.

Reggeli kiadás. 1878 „Krisztus" sz. u. Vásárnap, november 1.

A világüzlet.

A VILÁGÜZLET legujabban szép lendületnek indult. »A kincskeresők« a napi, heti, évi és százados repertoiron állanak. Mindenütt pénzt keresnek. Greigh orosz pénzügyér kölcsönt hajhász. Rivers Wilson egyiptomi pénzügyér *felláh*ldozza magát kölcsönért. Pretis osztrák pénzügyér járadékban jár. Mutyi basa török pénzügyér a félhold másik felét tenné zálogba. De Profundis olasz pénzügyér a dohány monopóliumba őrlési adót újtván bele, ezt kivánja placirozni. Szóval, a pénzhiány bőségében uszunk. A világrész soványnyá hizik és aszkórban pukkad meg. Bonne contremine au mauvais jeu: ez e pénzvásár jelszava.

VILÁGBÖRZE.

A kelet ára napról napra drágább. London szilárd, Páris kellemes, Amsterdam kuláns. A kulisz jókedvü, a matad'or ázsiója nagy, még Boszniában is sok kedvező »chance« mutatkozik. Mióta Sztambulban a nagyvezér »nagy faiseur« czimet nyert, ott is javulás állt be, különösen azért, mert az angol sem Layhárd. Az utólsó tudósitások szerint a papir-járadék mindenütt papiros-fáradék gyanánt tekintetik, ellenben az arany elég jókedvü. Jelentékeny javulást mutatnak: Anglo-Banglo, Földvitelintézet, Resco to-bank, Zsiros kasza-egylet, Apothekenbank, Municzipált bank, Verkehrtbank. A vasutak közül: Linez-Bleiweis, Posner Károly Lajos-vasut, Szederjes-Tarnov, Bécs-Pécs, Entwederberg-Oderberg, a Karácsonyi- és Teleki-pályázatok. Iparrészvények közül: Gyors- (Gschwindt) szeszgyár, waggongyár, wagyon-kölcsönző intézet.

Kölcsönügyek.

Greigh orosz pénzügyér Párisban 1000 millió rubelt akar kölcsön venni. A Rothschild-csoport készneк is nyilatkozott, neki ezen összeget kölcsön adni, egyetlen egy rubel levonásával. Csak az a baj, hogy az egy rubel épen az, mely a 000,000,000 előtt áll.

Ugyancsak Greigh miniszter Londonban 500 millió rubel kölcsönt keresett a szakállára, melyet eddig borotválva szokott hordani. E jelzálog mindenesetre gen biztos, mert napról napra nő.

Nemkülönben Greigh miniszter Hágában is keresett vagy 500 milliót, melyért a muszka dohány-egyedáruságot kinálta oda; fájdalom, a hágai tőkepénzesek nem dohányosok. Egyikök pláne azt mondta neki. »Uram, én tőkepénzes vagyok, de nem tőkehal.«

Greigh pénzügyér legközelebb Amerikába utazik. Ha valahol a világon, azt mondja, ugy *Pénz*ilvánia államban csak fog pénzt kapni!

Velenczében, a Rialto hidján, Antonio nevü gazdag kereskedő 3000 arany kölcsönt vett föl Shylock Salamon izraelita bankárnál, egy font hus perczentért. Greigh orosz pénzügyér londoni ágensétől, Sexpir Vilmos urtól, ezt megtudván, rögtön Velenczébe sietett Shylock urhoz: ha emberhus köll neki, adhat millió fontot. Beavatott körökben mégis azt hiszik, hogy Greigh ur hiába megy és a Rialto őneki Ribasso lesz.

Pénzügyi hirek.

✕ **Siam** császárság fővárosa, mint az osztrák-magyar keletázsiai expedicziő egyik tagjától értesülünk: Bankók. Az odavaló börzén a metallix aligha ismeretes.

* * *

♃ **De Profundis** olasz pénzügyér egyik trieszti háznál 57 krajczárnyi kölcsönt negocziált. Mily kredit! Ez az Itália valóságos Kreditália! Az igaz, hogy mig mi maradhatunk forint nélkül, ő sohasem maradhat lira nélkül, mert egy pár lantos költője csak lesz mindig, mig nálunk a forintos költő vajmi ritkaság.

* * *

◯ A **„Times"** ama mondat értelmében, melyszerint »time is money«, czimét »Money«-re változtatta.

* * *

☿ **„A Moniteur"** nov. 1. óta »Moneyteur« czimen jelen meg.

* * *

△ **Szerbia** ugy látszik kölcsönön töri fejét, mert Garasanint kinevezte pénzügyérnek

* * *

(**A párisi** börze kapitányává d'Haussonville marquist nevezte ki a marsal-elnök. Mindenesetre jobb, mintha Baissompierre volna.

* * *

\+ **Palesztinában** Schliemann ásatásokat kezdett meg Börzeba régi helyén; az ó-zsidó börzét reményli kiásbatni.

* * *

\+ **Névmagyaritás.** Belzebúb polg. ördög folyamodott nevének Börzebubra fordithatása végett.

* * *

☒ **Torlonia** római herczeg és bankár nevét Torlónyayra változtathatná.

* * *

D **Börzeviczy** W. M. fél pénzügyminiszter lenni. Ha kinevezik is, de bele nem lép ebbe a reszorba.

Tudomány.

A nemrég meghalálozott Petermann igen sokat tett a földrajzért. Az ő felfedezései közt első helyen áll az a nagy hegy, mely Mont-de-Piété nevet nyert. Ő bizonyitotta be továbbá, hogy már a régieknél is az ultimo és a medio volt a két nagy nap; amazt az »ultimo Thule« nevü szigeten, emezt Mediolanumban (Milano) találták föl. Nemkülönben Geldern városát is ő tette ismeretessé. Miután ezen földrajzi pénzumát befejezte, pénzióba ment s meghalt.

*

A párisi régészeti társulat utolsó ülésén egy régi sirkő olvastatott föl, melyből kitünik, hogy a Rothschildok Roeskilde dán helységből származnak. A tudomány legujabb állásánál fogva a dán király, ki szenvedélyes régész, rögtön három milliót kért kölcsön Rothschild bárótól.

*

Haeckel, a nagy embryológ, fölfedezte, hogy a monérek, melyeket eddig a legegyszerübb állati szervezeteknek tartanak, tulajdonkép monnaie-rek, s hogy ezeken alapul az egész világegyetem. Eddig senkisem tudta megczáfolni.

Irodalom.

Garay koszorus költőnktől ilyczimü ballada jelent meg: *„Dis Kont, a kemény vitéz."*

*

Balogh Zoltán hagyatékában *„Al pari"* czimü költői regény is vagyon.

Müvészet.

Ticziánnak „Adógaras" czimü világhirü festménye hir szerint 50 krajczárra fog fölemeltetni.

*

Beethoven „Geld für Alles"-szimfoniája a tél folytán a pénzkedvelők társulatában fog előadatni.

Vetések állása.

A vetések állása mindenütt kitünő. De legkitünőbb a költségvetéseké.

A RÁKOSON.

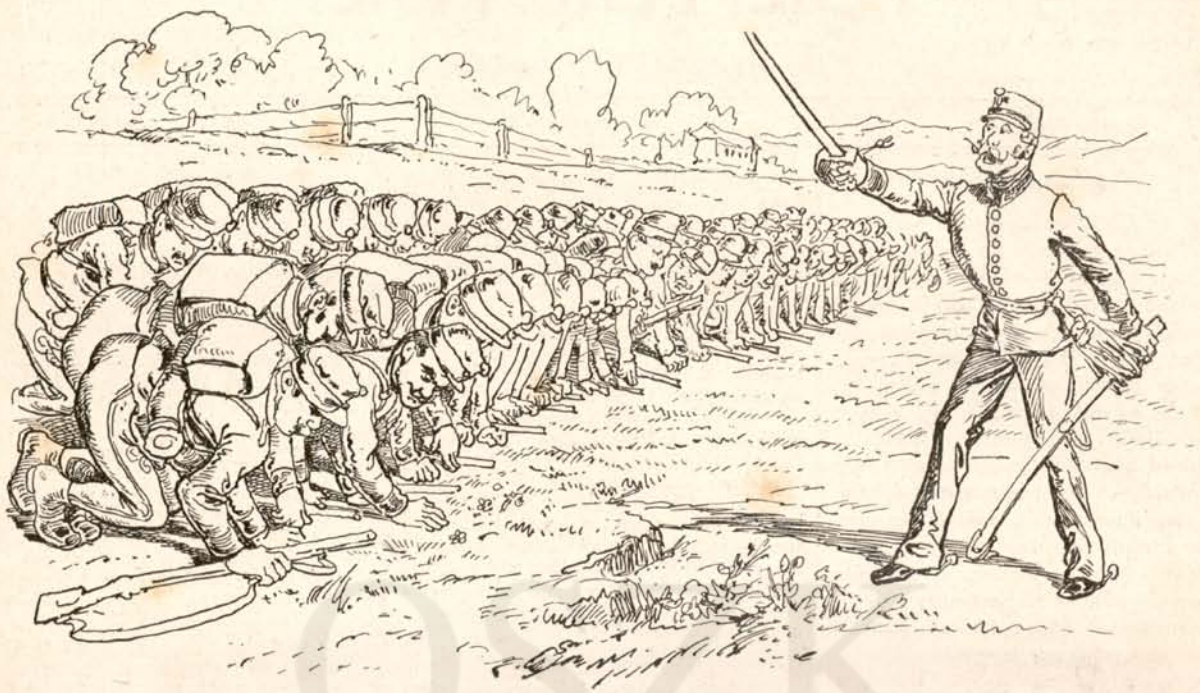

Kapitány. Ne guggoljanak nekem, hanem hasra! Egészen hasra! *Nieder,* ha mondom!

Apró hirek.

* **Lulu princz,** midőn Kopenhágában kikosarazták, állitólag igy kiáltott föl: »O mon Dieu, il faut se *re-thyrer!*«

* * *

□ **Az angolok** elhatározták, hogy mihelyt megh6dították az afgán székvárost, meváltoztatják nemzeti nevöket s nem lesznek többé *John Bull,* hanem *John Ka-Bul.*

Pestis, ázsiai főváros fegyelmi bizottságából.

— Jegyzőkönyvi kivonatok. —

Hosszu Ujjobáld, tisztviselő vádoltatik, hogy a hozzá forduló feleknek rendesen bőrét lenyuzza s azt kicserzetvén, csizmát csináltat magának belőle. Kérdőre vonatván, beismeri az ellene emelt vádnak valóságát, de tagadja jogosultságát, kiemelvén, hogy gyógyithatatlan tyukszemhártya-lobbban szenvedvén, orvosi rendeletre orjubörből nem viselhet lábbelit, mi vel az igen kemény, zergebőrre pedig nem telik, minél fogva a jutányosabb birka-irhát kénytelen használni. A bizottság méltányolván vádlott indokait, fölmentette s a panaszlókat alaptalan rágalmazás miatt a bünfenyitő törvényszéknek följelentette, hová az ügyiratok illetékes intézkedés végett áttétettek.

* * *

Csenöffy Lopomucenus, tisztviselő vádoltatik zsarolással. A felektől állitólag több izben 100—200—300 ftnyi összegeket sajtolt ki. Csenöffy azt a felvilágositást nyujtja, hogy ez összegeket csak jótékony czélokra kérte a felektől és mindig köszönettel nyugtázta. Megkérdeztetvén a jótékony czél minősége iránt, a hazai ipar emelését jelenté ki annak. Fájdalommal tölté el — ugymond — hazafiui lelkét az a tapasztalat, hogy az épitészet és más iparágak, az épitkezési kedv lankadása folytán, pangnak. E bajon segitendő, házat kivánt épittetni, korán sem magának, hanem a családjának; s e ezélból kérte ki az összegeket azzal a szándékkal, hogy az illetőket a háznak részvényeseivé téve, ha az majd fölépül, olcsóbb áron, vagy akár egészen ingyen fog nekik benne lakást adni. Meghatva e nyilatkozat emberbaráti szellemétől, Csenöffy urnak köszönet szavaztatott s felkéretett egyuttal,

BIHÁCS ALATT.

Kapitány. Erre amarra gézengúzai, tudtok most *„niedert!“*

hogy felebaráti törekvéseivel az emberiség javára ezentúl se hagyjon fel, mit a méltatlanul rágalmazott tisztviselő könyek közt igért meg. A vádlóvak átszolgáltattak a fenyi tőtörvényszéknek.

* * *

Zs. Iván vásári biztost az a vád terheli, hogy a kofáktól a vásártéri helyek engedélyezésekor magas dijösszegeket szed be, melyeket zsebre szokott rakni. Vádlott mindenekelőtt a megsértett önérzet hangján visszautasitja ez alaptalan koholmányt, mintha ő bármikor hosszú tisztviselői pályája folyamában csak egy krajczárt rakott volna zsebre. Ő nem olyan ember, kinek erszénye ne volna s ha valaha csakugyn fogadott el némi c-ekélységet, amire nem emlékszik, azt kétségkivül az erszényébe, tette, de nem rakta zsebre. Akik ellene ily szembetünő hazugságokat nem átallnak koholni, csak azért, hogy feddhetetlen vásárbiztosi multját beszennyezzék, azok mitől sem riadnak vissza. S aki egyben hazudik, annak másban sem adható hitel. Aki ráfogja, hogy zsebre rakja a pénzt, hazudott ebben, eszerint hazudni fog másban is. Miután vádlott csakugyan igazolta, hogy van erszénye: a panasznak legfőbb, érdemleges pontja magától elesvén, a bizottság nem tekinté magát illetékesnek, hogy a többi részletek kutatásába bocsátkozzék. A panasztevő kofák felszólittattak, kérjenek Zs. Iván urtól bocsánatot, mely esetben további minden üldözéstől mentesek maradnak; ami megtörténvén, a panaszosok pótlólag még arra is készeknek nyilatkoztak, hogy Zs. Iván urnak arczképét közköltségén kiadják ez aláirással: »A méltatlanul megsértett vásárbiztosnak a bűnbánó kofák«.

Cyclopedia.

Bók — hálóvető pók.
Gombostü — a varrótü férje.
Dorgálás — a házi dorgona zenéje.
Élcz — az irodalom bolhája.
Fügefa — az első nőszabó neve.
Habozás — a borbélyok politikája.
Hajadon — virág szár nélkül, melynek hervadni kell.
Koma — a vizkereszt lovagja.
Pénz — orvosság, mely a sorvadásban szenvedő becsületet kigyógyitja.
Vigasztalás — likas legyező.
Zérus — paraszt, a ki a vékony egyest nagy urrá teszi.

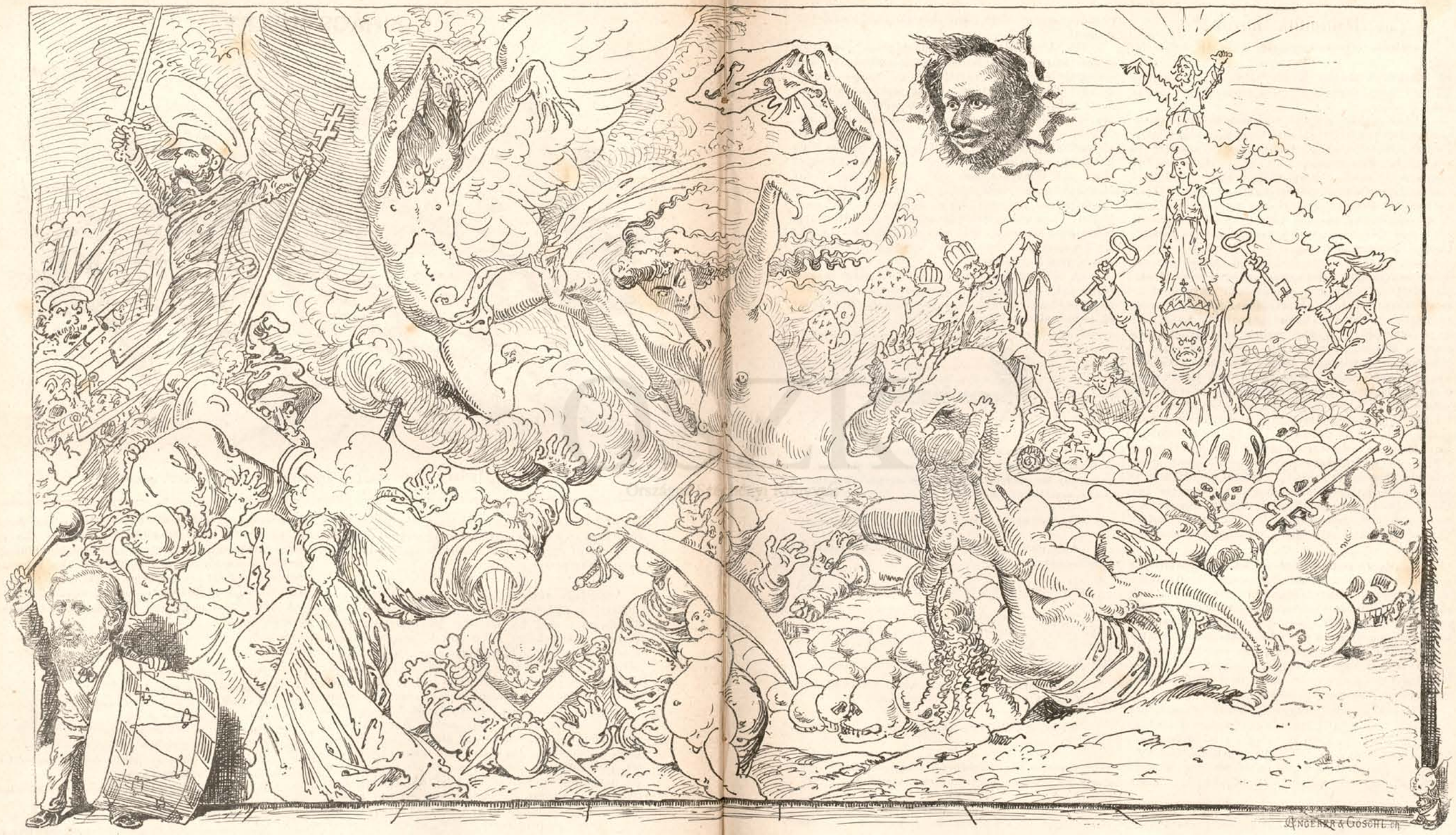

Kidobolja: **Zichy Antal.**

„DÆMONOK HARGZA."

Ez egyszer Zichy Mih. után rajz. B. J.

„A Dämonok harcza."

— Aesthetikai és testvéri tanulmány Zichy Antaltól. —

EKÉPBEN a művész, Zichy Mihály, a legujabb kor nagy eseményeit és fő-jellemvonásait állitja elénk.

I. Az *egyház,* melynek képviselője a csalhatatlanság dogmájában keresi hatalma támaszát. A szent szék barnára kiszivott tajték-halálfőkön ingva nyugszik. E tajt-szin (franczia műszava: culotté) már eleve élét veszi ama kellemetlen benyomásnak, mely a halálfővel vele jár. Egyúttal szerencsésen fejezi ki azt, hogy e főkben nagy eszmék dohánya égett. Hogy e koponyák természetfölötti nagyságban vannak feltüntetve, ez azt jelenti, hogy »nagy fők« is voltak a pápaság ellenségei között[1]) Hogy a szeretetreméltó aggastyán Petrus székén fentarthassa magát, a művész mindenik kezébe egy-egy jókora mennykapu-kulcsot nyomott, az equilibrium föntartása végett. A merészebb commentator egyébiránt sikerrel magyarázhatná a pápai trónus alapját ugy is, hogy az voltaképen »Petrifikált« koponyákon nyugszik[2]) ha a »culotté« elfogadása mellett nem nyilatkoznék maga a művész. A szent atya mellett egy fiatal bibornok már a világosság beható sugarainak tár keblet s egy biztosabb alapra fektetendő jövőnek látszik elébe nézni. Igy mutatkozik ez a fényképen, mig az eredetinek vásznán öreg bibornokot látunk, ami a kép kettes hatását még inkább növeli. Valamint az is, hogy az egyik fotografián a Köztársaságot látjuk, a mint szebb jövővel biztatja az előtérben küzdőket — a másikon meg a Megváltót. (A magyarázó szöveghez adott másolatunkban összegezve nyujtjuk a két-egy eszmét, mig az agg-fiatal kardinálist, bevárva, hogy a két korvéglet egy állandó bizonytalanságu kifejezéssé olvadjon össze arczán, hű másolatunkba nem vettük fel. Amely testvér-aesthetikai eljárásunkat nem látjuk szükségesnek bővebben indokolni.)

II. Az *állam-alakulások* fényes eredményeivel (a német császárság s a franczia köztársaság kivivásával s a keresztények fölszabadulásával) járó vérontások iszonytató benyomását a finom tapintatú művész az által igyekezett csökkenteni, hogy higitott málnaszörpöt alkalmazott, a mely ital a forró dulakodás nézőjének kivánatos enyhülést szerez. Az égő falnak, a család pusztuló édenének felcsapongó lángjait paradicsom-alma lével fejezte ki, a mely ép oly elmés, mint költői példázás igazi művészi inspiratióbul fakadt.

III. A mindent megváltó *derengő világbékének* megfejelt allegoriáját I. alatt magyaráztam. Itt utólagosan még azt a megjegyzést: hogy a művésznek csak nehány ecsetvonásába került volna a fénykörben elmosódó Krisztus vállára a Republikáét festeni oda, vagy megforditva, a Köztársaság vállára a Megváltóét; de ez ellen jó izlése s az egyöntetü eszme következetes kivitele tiltakozott.

IV. A *család,* melynek boldogságát a tiltott kéjek csábjai fenyegetik. A kép közepén lebegő bájalak arra csalogatja a fiatal édes anyát, hogy, még szopós fiacskáját neki adja oda szeretőnek (vérfagyasztó eszme!) addig maga ahoz az elegáns dämonhoz szegődjék, aki hasztalan igyekezik meztelen volta által antik géniusnak mutatkozni, mert divatos csigákba felborzolt s középütt elválasztott haja rávall a blazirt gommeux-re. S ha lehet kifogásunk a modern depraváczió e meggyőző fölfogása ellen, ugy bizonyára nem egyéb mint az, hogy Zichy Mihálynak nem jutott eszébe monoklit bigyeszteni a választékosan vetkezett dämon fél szemébe. De azért elvben ott van e szemtelen szemüveg. A kis fiát a buja mosolygásu hetaerától védő édes anya, hatással tölti be azt a hiatust, mely e kis csoport mellőzése által minden esetre mutatkozott volna.

A többi részlet is mind e fölvett eszméket magyarázza s aki, e képet nézvén, keblében nem a legerősebb meggyőződéssel távozik el, annak hasztalan fest Zichy M. és hasztalan irok én.

[1]) L. Konek »Egyház Történet.«, I. köt. 134. l.

[2]) Super hanc petram aedificabo stb. (L. »Az Egyház-Atyák iratait.« I. köt. 2. l.)

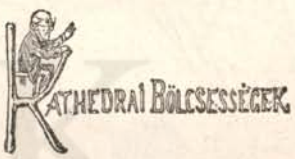

A *rete* más és más a *plaga.* A *rete* kicsi háló, a melylyel madarat és egyéb halakat szoktak fogdosni; a *plaga,* az a nagy tőr, melyben a ragadozók fogóznak meg, mint a medve, oroszlán és a medve.

*

Tiz vagy húsz ember, az tökéletesen mindegy.

*

Azért jövök egy fél órával később, hogy gyorsabban haladhassunk.

*

Azok rosz tanulók, akik csak azt tudják, amit tanultak.

*

Hogy az olyan tanuló, a ki nem készült el, nem resteli helyes válaszokkal ámitani tanárát! De az ily férfias becsületérzés ez idő szerint már az iskolás gyermek szivéből is elpárolgott.

*

Ha megnőttifjak is ugy viselik magukat, mint a haszontalan gyerekek, akkor megszünnek azok lenni.

*

Afrikában sokkal több még az ismeretlen, mint amennyit általán tudunk felőle.

*

Crösus annyira megbánta gazdagságát, hogy Cyrus a máglyához lajtorján vitte föl neki bocsánatát.

*

Tarquinius Superbust azért nevezték »büszkének«, mert a népet voltaképen inkább megvetette, mint meglopta.

Krazelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Eczer fan ety gis harmoní a nímedok és mótyorog köszt, és enek is van snemi se haszna.

Eczer ógornak a Bicsba izs, mek a Pudibestba is mekpukdadni a gráf Andrási, és nem dudnak.

De rémenlem, hoty eneg az andant-kurdiállnag mékizs lesz tyimildzse, montya a baron von Eibischteig, ami ety naty diblamád is indim brodekter én hoszám. Tyin a delegaczion! A herr von Giskrer exlencz, a Hirbst exlencz, ha szévedgeszneg a gráf Aponival (én nem dudom illen hoszu alak hotyan lehed *á poni*) és a baron Bánhidivall (aztad is nem tudok, illen gefer emberbe hoty lehet bene a *bán*) és a tebifell allianczpa: csag gi fognag szoridani aztad a gróf Tyulo a nyeregpul? És hogy bizo mos legyen a zsegidsék, nem pánok, az a sídó, a gicsi doktor Kurander Nádzi a gicsi Hellfi Nádzival — ez is Nádzionalidätt! — fogják understiczolni a natyokat és — haszt asz nidxégen! — kirebull a ksnegeldi gróf és viszatyun az exlencz von Schmerling.

Ah, a herr Schmerling exlencz!.. Asztad fan már ety egészen más tüplomád! Olli achtung! Megind fogunk gapni verstärkde reixrad és lehed megint dzsünállni ety gis iszled a herr von Kletzenwiesernag, ami ety gemmenyiti-fabrikant és indim goma én hoszám.

Mink ógorunk megdardani asz Andrasi bolidikot, hanem asz Andrasi nélgil. Ógorunk a régi dzsászári-gürálli szabátzsákot, a gürálli nélgil. Leszung megind Xamdmonarchie. Hahá! És tik mótyorog asztán hijápa fogjátog fárni ety job kua hojnolád, amikua fog repedezni imátzsák szász eszreg ajagán. Ja, majd hallnab udán, Hohenwartanbiszl!

Czu tumm!

P. p.!

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Csinátam asztat a fülfedezés, hoid a háboró a béke önepe. Hoidhoid? Hát ógy — hodj a hábo óba a béke önepel...

*

Mit gondolok az okepáczionrul?

Hoid az okepáczion v é r e s e n kezdődött és v e r é s e n fogja végződni.

*

Az anexión pedig az, mikar eleinte mi veszönk el a másét, azután meg más veszi el a mienket.

*

A Wassits konzol eczer monta nékem asztot, hoid a Hadzsi Loja valóságos Caligula. Meire én feleltem: Én is ógy tonálom, de mégis van ed kis kölömbség küztük, mert Caligula ed lovat tete konzulá, Hadzsi Loja meg ed konzult lóvá.

*

Hallok asztat is, hodj a kotonasági dokterok, mert a baron Filepovics volt velök gorom o, mind beadtak a resignation és jünnek haza mind. Rügtün szaladtam és vettem részvéngyeket az »ánterpomp fünébristül«, mert moszáj most bennük bekövetkezni hosznak.

*

Az anglus akarja a moszkát kapaczetálni nótákal. Csok kár, hoid elüadja szólo — mikor oda kül e r ö s k a r!

*

Tudom már, minek nyirbálja meg a Bismark németek szobodságát: m e r t a m o s z k á n a k adja oda.

*

Nem csak a rományoknál van zsidókérdés, hanem nálunk is. Mihelt kifogyja nálonk az aprópiz, mindjárt kezdödi o zsidókérdés: »Salomon, hun vagy?«

*

Forcsa! Mi attunk horvát testvérnek »carte blanche« ü lete tüle mámoros, mégis nekönk van a kaczenjamer.

*

Egyesölt elenzék töri az ü fejét azon, lehet e miniszterium vád alá helyezni vadj nem. Otojára kisül, hoid ministerium eljárása — qualefekálhatatlan.

*

Simonyi Ernő, Helfy Náczi & Co. oraságok meg fülsohajtják: Istenem, mikor fogják már eczer benönket is vád alá helyezni?!

Fületlen gombok.

Azt mondják: kiki azon r á g ó d i k a mi nincs inyére. Az én kocsisom mindig a bagót rágja, pedig épen nem mondhatnám, hogy ellensége volna.

*

Z s e d é n y i — hogy lehet egy ember annyira takarékos és oly kevéssé takaros?

Fővárosi Tanügy.

Szemelvények

a Lakits Vendel és Neiger Sándor fővárosi tanitók »*Földrajz*«-ából.

15. l. Turóc megye: »Lakosai tótok; iparuk csekély; csupán illatszerkereskedésök jelentékeny.« (Tán az érett túróból szűrik).

16. l. Zsolnától éjszakra egy vasut huzódik a jablonkai szoroson át Csehországba«.

39. l. Temes megye: »Az Alibunári mocsár legnagyobb részét foglalja el. Itt terem a világhirű bánsági buza.« (A mocsárban?)

43. l. Torda-Ar. m.: »Itt van az u. n. Mezőség.«

50. l. »Fiume-megye.«

53. l. Alsó-Austria »36 millió lakóssal, kik a felsőbbek iránt alázatosak, vidámak és szorgalmasok; leginkább divat- s fényüzési czikkek készitésével, esztergályossággal s bányászattal foglalkoznak.«

62. l. Oroszország: »terményei gabona, len, hüvelyes vetemények s thea. Hegyei az ásványokban igen gazdagok.« (Hát még az ásványok a hegyekben!)

72 l. Svajcz: »a svájczi havasok által boritott fensik, melyben pompás vizesések, rettentő hóömlések s pusztitó hegyszakadások vannak.« — »Altdorf közelében van Gotthárd a Bernáthegyen.«

77. l. Ázsiai Törökország: »lakosai most kevés müveltséggel birnak, kik rabló életet élnek. Hajdan találékonyak voltak; nekik köszönhetjük az üveg, biborszin (indigo) betük feltalálását.«

83. l. Szahara: »lakosai arab, berber és néger törzsü népek, s utmutatóul szolgálnak az utazóknak, kiket néha ki is rabolnak.«

85. l. Amerika: »terményei a gabonanemü, pamut, kávé, csokoládé.« (Kolbászfa, hurkasövény és pereczbokor nincsen?) »Ásványa kiaknázhatlan a drágakövekben. Ős-lakói szabad szerecsenyek, malájok, indiánok, németek, angolok.« (Csak a spanyolokról feledkeztek meg Lakits Vendel és Neiger Sándor urak; a spanyolokról, kik Amerikának csaknem kétharmadát teszik. Vagy azok tán a csokoládé-erdőben laknak és azért nem számitanak?)

..... Sat., sat. Igy megy ez végig 93 lapon. A vastag tudatlanság a gyarló előadással karöltve. E mérhetetlen együgyüségeket magában foglaló vékony könyvecskét, melynek elfogadása mellett az iskolaszék csatákat vivott, a város tanácsa rárótta minden V. osztályt járó népiskolás gyermekre. A sok jeles »tanfi« között egy sem akadt, aki e férczmüvet átnézte volna.

*

— Falragasz. —

Hová ma vasárnap szeptember hó 22.
Az új városliget H.-féle vendéglőbe megyek.
Mükedvelői előadás.
Mire a becses k. fölkéretik, minél nagyobb számmal megjelennék.
A zenét kedvelt Budai b. Edelsheim-Gyulai czimü
hadastyán *kápolnától* rendeztetik.
Belépti dij tetszésszerint. Felülfizetések
köszönettel fogadtatnak.

A rendezőség.

*

A magyar Dantéból.

— Ford. dr. Angyal János. —

(137 l.)

»Thaisz nem történeti személy, hanem a ledér nőszeszemélyek képviselője.«

*

Virágnyelv.

— Vidéki lapok tárczaczikkeiből. —

Nemzetségekként szaporitá fajzatait.

*

A csalhatatlanság olvasztott példányképei.

*

Hidegtől fütetlen szobáját a tél dermesztő fagyai járták át meggémberült lábakkal.

*

A szenderegni készülő nap nyugtát jellemzetes szinekben éneklé meg a népköltész.

*

Hőseinek felfegyverzett ősei mérséklék a sorok enyhe zökkenéseit.

*

Felette az ég viharai remegtették meg a semmiség nagy mindenségét.

*

A felkent istenek ciprus ágakon lebegve nyujták át a babért a némán elszenderült hősnek.

TILTAKOZÁS.

Zichy Mihály az ő nagy képét a »Dämonok harczát,« nem az én vázlatom után festette. Az egészen az ő compositiója. Pictori hitelem megóvása végett ezt szükségesnek tartottam kijelenteni.

Ágai Adolf.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Palingenetikus.“ A fölmelegitett ócskaság nem ujjászületés. — **A. L.** *(Abny.)* Későn jött bár, de meg nem késett. — **„Sicut misit me“ stb.** Tán még sem élczlapba való. — **N. J.** *(Sbrsn.)* Elmés. Csak mentől sürübben. — **„Kotyvanek Vendel.“** Sok jó van abban a küldeményben, de igy töredék s a bemutatott személyek fele csak néma szereplők. Félre tettük s egy alkalmas pillanatban magunk próbálkozunk meg méltó befejezésével. A mult héten nehéz levél ment. Nem találta könnyünek? — **„Justus ac tenax.“** Van egy-egy jó sora; egészben véve kényszeredett. — **E . . . y.** A versike igen ügyes. Kérünk e fajtából. *A régiségek nem latinosak. Szinte kár, hogy olyan takarosan vannak megrajzolva. — **P. R.** *(Dvcsr.)* A küldeményére az általános jelzésből rá nem ismerhetünk. Egyébkint: a jónak a sok hely is kevés, a gyarlóságtól meg az egy sort is sainálunk. Ennyit általánosságban a pökhendi modorra. — **G. B.** *(Ptk.)* Olvastunk ugyan czikkeket az olympiai ásatásokról, de az ön tréfáit nem láttuk bennök felemlitve. — **M. B.** *(Pzsny.)* A lap nevét kérjük.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.